

ת"פ 10274/11/21 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת ראשון לציון נגד מוהנד אבו קמאל

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 10274-11-21 מדינת ישראל נ' אבו קמאל

בפני בעניין:	כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת ראשון לציון באמצעות ב"כ עוה"ד לוחה צברי ולילי קצב
נגד הנאשם:		מוהנד אבו קמאל באמצעות ב"כ עוה"ד עלא תילאווי ועמל יחיא

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירות של **סיוע לגניבת רכב** לפי סעיפים 413ב + 31 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 **והסעת תושב זר** לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

בהתאם לעובדות, בתאריך 24.10.21 הסיע הנאשם ברכבו **שלושה** שוהים בלתי חוקיים, תושבי האזור אל העיר ראשון לציון. כמתואר בעובדות, אחד מהם ירד מרכבו, נכנס לרכב וגנב אותו אל תחומי האזור.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, **לפי עובדות כתב-האישום המתוקן**, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 9 - 20 חודשי מאסר בפועל.

יצוין, כי המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, אולם זהו מתחם שיתכן והוא ראוי למבצע העיקרי ואילו עובדות כתב-האישום מלמדות כי הנאשם **סייע** לביצוע הגניבה, **ונוכח הערפול** העובדתי הקיים אין לדעת במה בדיוק סייע, מלבד הסעתו של השוהה הבלתי חוקי אשר גנב את הרכב. מנגד, איני מקבל את

המתחם שהוצע בידי הנאשם - בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות עד 10 חודשי מאסר, שאינו מתיישב עם הערכים המוגנים אחר העבירות אותן ביצע הנאשם.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים אל פסקי הדין הבאים:

הסעת שב"ח:

רע"פ 6141/09 סלהב נגד מדינת ישראל (30.07.09):

הנאשם הורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של **מספר נוסעים תמורת תשלום**. נעדר עבר פלילי. בית-משפט השלום השית על הנאשם מאסר על תנאי. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו והטיל עליו בנוסף **45 ימי מאסר**. גזר-הדין אושר בבית-המשפט העליון.

רע"פ 7726/13 מסארה נגד מדינת ישראל (08.01.14):

נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם **הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים. בעל עבר פלילי**. נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 57219-02-17 מדינת ישראל נגד ג'בר (12.11.17):

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות **בהסעת 6 שב"חים**, בהפרעה לשוטר במלוי תפקידו ובנהיגה פוחזת. בית-משפט השלום השית עליו 300 שעות של"צ, 6 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר על תנאי, ו-50 ימי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי. הערעור התקבל והושתו על הנאשם **4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות**, יתר רכיבי גזר הדין נותרו בתוקפם.

גניבת רכב:

רע"פ 2011/10 בדרן נגד מדינת ישראל (10.2.10):

גניבת רכב אחת וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7577/17 נסיראת נגד מדינת ישראל (24.12.17):

עמוד 2

נאשם, שהורשע לפי הודאתו בגניבת רכב, בפריצה לרכב, הוא ניתק את מחשב הרכב, חיבר אותו למחשב חלופי, נעצר בדרכו עם הרכב אל תחומי הרשות, צורף תיק נוסף של נהיגה בזמן פסילת רישיון, בעל הרשעה קודמת אחת, בעל 14 הרשעות תעבורה, תסקיר שלילי, נדון ל - **11 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17):

גניבת רכב לאחר נטילת מפתחו הרכב מבעליו, צעיר, ללא עבר פלילי, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2054/18 רבאיעה נגד מדינת ישראל (12.3.18):

גניבת רכב, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר, ללא עבר פלילי, תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע עבירות חמורות עת הסיע שלושה תושבי האזור אל תוך תחומי המדינה תוך סיוע לאחד מהם לגנוב את הרכב, כפי שתואר בעובדות.

אין להקל ראש בעבירות של גניבת רכבים, בין אם מדובר במבצע העיקרי ובין אם מדובר במסייע, וזאת כדי להרתיע את הרבים ולמנוע את התופעה העבריינית הרעה שהפכה למכת במדינה.

בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.05.2006) נקבע:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

מנגד, **מבלי להקל ראש**, כתב-האישום מתאר את עבירת הסיוע לגניבת הרכב כנבלעת בתוך עבירת הסעת תושבי האזור. **כלומר, עצם הסיוע טמון בהסעה**. אכן, לצורך הכרעת-הדין ניתן להרשיע בכל העבירות הצומחות מתוך העובדות, אולם לצורך גזר-הדין הרי שזהו **מבנה עובדתי אחד**.

זהו **נאשם צעיר, יליד 1994, נעדר כל עבר פלילי** וזו לו ההסתבכות הראשונה עם החוק. ביחס לנאשמים שכאלה, לא ימהר בית-המשפט לגזור עליהם ענישה מאחורי סורג ובריח, על כל התוצאות הנובעות מכך, ויש לבחון רכיבי ענישה

הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, שבמסגרתם ישיב הנאשם את חובו לחברה, אך מנגד לא יתדרדר אל גרעין מתחם העבריינות.

אין להתעלם מן השינוי המשמעותי בעובדות כתב-האישום המתוקן אל מול זה המקורי. בכתב-האישום המקורי יוחסו לנאשם עובדות נוספות, ביחס לרכב נוסף ובמסגרת קשירת קשר ותכנון מוקדמים, ועתה בכתב-האישום המתוקן אלו הוסרו. על כן, אין לקבל את **מלוא** המשמעות של טיעוני המאשימה שאמרה: "מבקשת להדגיש את התכנון שקדם לביצוע העבירות, ההתארגנות של הנאשם, **חבירה לאנשים נוספים לביצוע העבירות**..." (עמוד 23 שורות 1 - 2), שהרי עבירת קשירת הקשר שהייתה בכתב-האישום המקורי הוסרה ממנו.

שקלתי לזכות הנאשם את ההרשעה בעקבות הודאתו ואת החיסכון בזמן ציבורי ניכר שנבע מכך.

איני סבור, כי יש ללמוד מעונשיהם של המעורבים הנוספים, שאותם הסיע הנאשם אל עונשו של הנאשם העומד בפני: כך, למשל, מחמד טואפשה, אשר נדון לעשרים חודשי מאסר בפועל הורשע בעבירות של קשירת קשר, גניבת הרכבים כמבצע עיקרי, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וזאת בשני אישומים נפרדים, הגם שהיה נעדר עבר פלילי. עודי חטאב נדון ל - 18 חודשי מאסר במסגרת הסדר טיעון עונשי, לאחר שהורשע בשני כתבי-אישום בריבוי עבירות של שהייה בישראל שלא כדיון, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון, ללא ביטוח, החזקת כלי פריצה, נהיגה בקלות ראש, ונקבע כי הוא חלק מחבורה שהתארגנה לגניבת רכבים, הוא היה בעל עבר פלילי (לא ברכוש) והופעל נגדו מאסר מותנה. אמיר לולי, אשר נדון בהסדר עונשי ל - 17 חודשי מאסר בפועל, אמנם בסיוע לגניבת רכב, אך יוחסו לו גם עבירות של קשירת קשר, כניסה לישראל שלא כדיון והיה זה הסדר עונשי סגור בלא שבית המשפט נדרש לשיקולי הענישה הרלוונטיים. אכרסם גרפי, אשר נדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל, הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר, גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדיון, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, כמבצע עיקרי וביחס אליו נקבע מתחם שבין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, אמנם נעדר עבר פלילי, אך חלקו שונה מזה של הנאשם העומד בפניי.

אכן, אין לומר כי חלקו של המסיע, אשר העונש המרבי הקבוע לצדו הינו **מחצית** מעונשו של המבצע העיקרי, ראוי שיהיה מחצית מתמטית מעונשו של המבצע העיקרי, אולם ברור לכל שלא ניתן לקבוע את עונשו באופן זהה או אף נושק לעונשם של המבצעים העיקריים.

שקלתי את יתרת הנסיבות האישיות שאותן הציג ב"כ הנאשם, הגם שאין בפניי תסקיר.

הנאשם **היה נתון במעצר כ - 15 ימים**, שאותם אין בכוונתי לנכות, ולאחר מכן **חודשים רבים** במעצר בית והרי זהו רכיב עונשי בפני עצמו.

לאחר שבחנתי את כלל השיקולים דלעיל, באתי אל המסקנה כי אין לגזור על הנאשם עונש אשר יוביל אותו אל מאחורי סורג ובריוח ובהחלט ניתן להסתפק בענישה הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות ברף המרבי, יחד עם ענישה כלכלית, אשר תעביר לנאשם מסר שלילי בדבר אי כדאיות מעשיו.

ד. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב הנאשם בתאריך 4.7.23 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז דרום.

עותק לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום את העבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש הנוגעת לרכבים.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ג. הפיקדון הכספי שהופקד בתיק בית-המשפט **במסגרת תנאי השבת הרכב** המצוין בכתב-האישום בבקשת החילוט יחולט לאוצר המדינה והעיקולים שנרשמו על הרכב יבוטלו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ג, 07 יוני 2023, במעמד הצדדים.